

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2336

Vragen van de leden **Spekman** (PvdA), **Rik Janssen** (SP), **Schouw** (D66), **Dibi** (GroenLinks) en **Voordewind** (ChristenUnie) aan de minister voor Immigratie en Asiel over *het aantal lang verblijvende, verwesterde Afghaanse meisjes in Nederland, vergelijkbaar met Sahar Hbrahimgel* (ingezonden 28 maart 2011).

Antwoord van minister **Leers** (Immigratie en Asiel) (ontvangen 26 april 2011) zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 2245.

Vraag 1

Herinnert u zich de eerdere vragen over het aantal lang verblijvende, verwesterde Afghaanse meisjes in Nederland, vergelijkbaar met Sahar Hbrahimgel?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Vindt u het verantwoord, nu nog specifiek gerapporteerd moet worden door de minister van Buitenlandse Zaken over de situatie van schoolgaande meisjes in Afghanistan, om, gelet op de niet eenduidige signalen over die situatie, in de tussenliggende periode verwesterde schoolgaande meisjes uit te zetten naar Afghanistan? Kunt u dit toelichten?

Antwoord 2

Zoals ik in mijn brief van 8 april 2011² heb meegedeeld heb ik naar aanleiding van het thematisch ambtsbericht Afghanistan besloten dat in individuele gevallen om klemmende redenen van humanitaire aard van verwesterde meisjes onder bepaalde omstandigheden niet kan worden verlangd dat zij terugkeren naar Afghanistan.

Vraag 3, 4 en 5

Erkent u dat uit uw antwoorden op de vragen blijkt dat het aantal zaken dat daadwerkelijk vergelijkbaar is met die van Sahar (waarbij dus in elk geval sprake is van een nog lopende asielpcedure en het betreffende minderja-

¹ Vraag van de leden Spekman (PvdA), Rik Janssen (SP), Schouw (D66), Dibi (GroenLinks) en Voordewind (ChristenUnie), 2 februari 2011 (vraagnummer: 2011Z01969).

² kamerstukken II, 2010/11, 19 637, nr. 1 410

rige meisje langer dan 10 jaar in Nederland verblijft) veel minder is dan 400, aangezien er nu slechts 110 meisjes zijn die een procedure afwachten en u niet kunt aangeven hoeveel van hen al langer dan 10 jaar in Nederland verblijft? Kunt u dit toelichten?

Erkent u dat genoemde aspecten van de zaak van Sahar, tezamen met de overige omstandigheden, te weten dat Sahar twee minderjarige broertjes heeft, dat zij geheel verwesterd is, dat haar familie twee legitieme eerdere asielprocedures heeft gevoerd, dat de kinderen buitengewoon goed geïntegreerd en geworteld in Nederland zijn, dat het lange verblijf mede het gevolg is van het overschrijden van beslistermijnen door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) en dat er medische aspecten spelen, betekenen dat dit op z'n minst een bijzondere zaak waarvan het aantal daadwerkelijk vergelijkbare zaken minimaal is?

Kunt u dit toelichten?

Bent u bereid om naast de beoordeling van het risico van de verwestering van Sahar en de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan, de genoemde bijzondere omstandigheden mee te wegen in het totaal aan relevante aspecten dat van belang is voor het al dan niet toekennen van verblijf aan Sahar en haar familie? Kunt u dit toelichten?

Antwoord 3, 4 en 5

In mijn brief van 8 april 2011 heb ik aangegeven dat aan de familie Hbrahim-gel een verblijfsvergunning wordt verleend. Zoals ik in vorengenoemde brief heb weergegeven – onder de daarin genoemde voorbehouden – verwacht ik nu dat op grond van het nieuwe beleid enkele tientallen tot een honderdtal meisjes voor een verblijfsvergunning in aanmerking zal kunnen komen.

Vraag 6

Kunt u nader aangeven waarom er sinds het jaar 2000 geen Afghaanse vrouwen en meisjes meer zijn vertrokken naar Afghanistan, buiten de 200 die vrijwillig via de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) zijn vertrokken? In hoeverre spelen de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico van verwestering daarbij een rol? Wat zijn de oorzaken dat er sinds 2007 vrijwel geen Afghaanse vrouwen en meisjes meer naar Afghanistan zijn vertrokken? Waarom verwacht u onder deze omstandigheden juist van Sahar en haar familie dat zij wel naar Afghanistan vertrekken?

Antwoord 6

Terugkeer is van vele factoren afhankelijk. Gelet hierop valt er in zijn algemeenheid niet te zeggen wat de reden is voor het verschil in vertrek tussen de periode voor en na 2007, noch voor het feit dat er in de genoemde periode geen onvrijwillige vertrekken hebben plaatsgevonden. Zoals uit de genoemde vertrekcijfers naar voren komt, is het niet onmogelijk om terug te keren naar Afghanistan. Dit wordt dan ook van iedere uitgeproce-deerde vreemdeling met de Afghaanse nationaliteit verlangd.

Vraag 7

Acht u het aangewezen om, mede gelet op deze minimale vertrekcijfers, na een zekere tijdsduur, zeker in het geval van reeds zeer lang verblijf en worteling in de Nederlandse samenleving, de belangen van minderjarige kinderen in individuele situaties daadwerkelijk voorop te stellen en hen verblijf toe te staan? Kunt u dit toelichten?

Antwoord 7

In mijn brief van 8 april 2011 ben ik naar aanleiding van het thematisch ambtsbericht ingegaan op de gevallen waarin een verblijfsvergunning zal kunnen worden verleend. Bij de beoordeling van een aanvraag om toelating worden de belangen van kinderen altijd meegewogen. De suggestie als zou dit niet het geval zijn, bestrijd ik. De vertrekcijfers vormen geen bijzondere omstandigheid die in het kader van mogelijke gebruikmaking van mijn discretionaire bevoegdheid worden meegewogen.

Vraag 8

Kunt u tevens aangeven hoeveel van de 110 Afghaanse meisjes die op dit moment een toelatingsprocedure afwachten, deel uitmaken van een gezin waarvan de vader in de toelatingsprocedure artikel 1F van het Vluchtelingen-

verdrag is tegengeworpen? Kunt u bevestigen dat dit deel van de Afghaanse meisjes niet bij het totaal aantal vergelijkbare zaken mag worden betrokken, aangezien die problematiek bij de familie van Sahar niet speelt?

Antwoord 8

Het is niet mogelijk om cijfers te geven, omdat asielzoekers en hun gezinsleden niet altijd gelijktijdig inreizen en meerderjarige kinderen binnen een gezin vaak een eigen dossiernummer krijgen, zijn niet altijd alle gezinsleden gekoppeld aan één dossiernummer. Hoewel uit INDIS, het informatiesysteem van de IND, kan worden herleid of er zich in de dossiers van de 110 meisjes ook mannelijke familieleden bevinden aan wie artikel 1F is tegengeworpen, kan uit INDIS niet worden herleid wat de precieze familierelatie van deze mannen met de meisjes is. Veelal zullen dit vaders betreffen, maar het kunnen bijvoorbeeld ook broers zijn. Daarnaast valt niet uit te sluiten dat er meer meisjes een vader of andere gezinsleden in Nederland hebben, aan wie 1F is tegengeworpen die echter een eigen dossier hebben.